

LBRIS

We know
books

Colț Alb

După povestea scrisă
de Jack London

Adaptare: Sarah Courtauld
Ilustrații: Alan Marks

Traducere: Irina Borțoi

© White Fang, 2010 Usborne
Usborne House, 83-85, Saffron Hill, London, England

© 2022, Didactica Publishing House, România
Toate drepturile rezervate.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă
sau stocată fără acordul editurii.
Editor: Florentina Ion
Redactor: Luminița Volintiru
Corector: Dorina Lipan
DTP: Mihaela Nicolae

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LONDON, JACK

Colț Alb / prelucrare după povestea scrisă de Jack London;
adapt.: Sarah Courtauld; il. de Alan Marks; trad.: Irina Borțoi. –
București: Didactica Publishing House, 2022
ISBN 978-606-048-565-0

I. Courtauld, Sarah (adapt.)
II. Marks, Alan (il.)
III. Borțoi, Irina (trad.)
821.111

DIDACTICA PUBLISHING HOUSE

Splaiul Unirii nr. 16,
Clădirea Muntenia Business Center,
etaj 5, 506, sector 4, București
Informații și comenzi:
tel.: 021 410.88.18, 021 410.88.14
e-mail: office@edituradph.ro
www.edituradph.ro

Cuprins

Capitolul 1	Puiul de lup	5
Capitolul 2	Tabăra	12
Capitolul 3	Frumosu'	20
Capitolul 4	Lupul luptător	25
Capitolul 5	Până la moarte	29
Capitolul 6	O nouă viață	38
Capitolul 7	Stăpânul	46
Capitolul 8	O fereastră spartă	52
Capitolul 9	Lupul adormit	56

Capitolul 1

Puiul de lup

Deși abia se născuse și încă avea ochii închiși, puiul de lup o cunoștea pe mama lui, care îi oferea mâncare, căldură și iubire. În adâncul peșterii, se ghemui lângă ea și ațipi.

Când deschise ochii, primul lucru pe care-l văzu fu lumina de la gura adăpostului. Îl atrăgea. De atunci, se târa mereu și se întindea spre marginea peșterii, iar mama îl împingea întotdeauna înapoi cu vârful botului.

Într-o zi, când mama ieșise la vânătoare, se duse până la zidul acela orbitor de lumină.

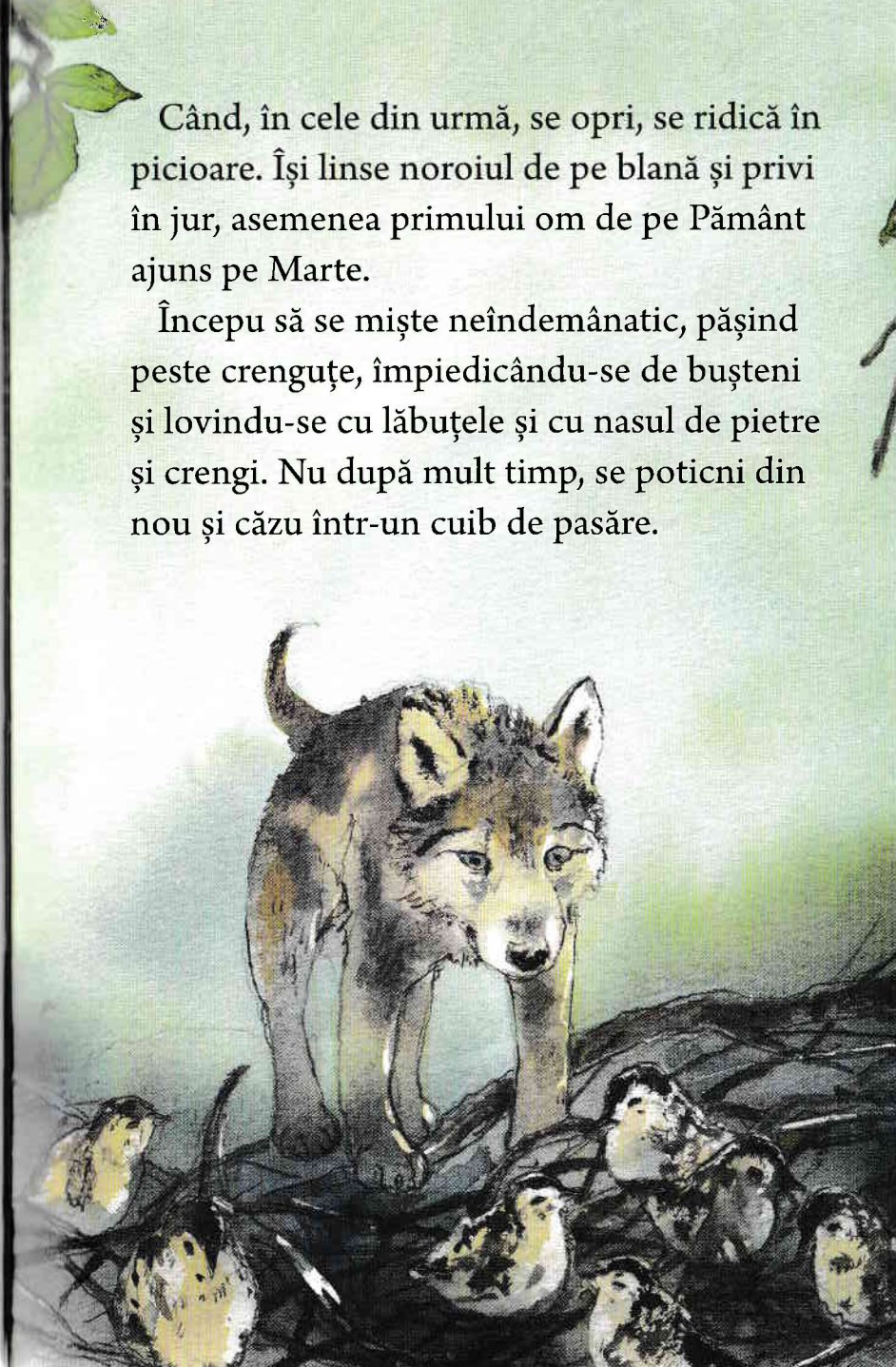
Se furișă până la marginea peșterii, privi afară și văzu lumea. Era atât de luminoasă! Se îngrozi și se ghemui la pământ. Privi în jur până când uită că îi era frică și ieși curajos în aerul de afară...

...apoi schelălăi zgomotos când se rostogoli până la capătul unei pante lungi și pline de povârnișuri.

Când, în cele din urmă, se opri, se ridică în picioare. Își linse noroiul de pe blană și privi în jur, asemenea primului om de pe Pământ ajuns pe Marte.

Începu să se miște neîndemânatic, pășind peste crenguțe, împiedicându-se de bușteni și lovindu-se cu lăbuțele și cu nasul de pietre și crengi. Nu după mult timp, se poticni din nou și căzu într-un cuib de pasăre.

În cuibar erau șapte pui. La început, lupușorul se temu de ei, dar, simțindu-le mirosul plăcut, luă unul în gură. Era o carne gustoasă, așa că nu se opri până când nu-i mâncă pe toți.

Tocmai se lingea pe bot când un vârtej plin de pene îl răsturnă. Era mama puilor, care, furioasă, îl ciocăni și-l ciocăni până când el o rupse la fugă.

Puiul de lup fugi și fugi până ce ajunse într-un luminiș, unde, fiind obosit, se întinse la pământ. Mai mult ca orice pe lume și-o dorea pe mama lui. Singur, neajutorat și rătăcit, începu să caute peștera lor.

Făcu câțiva pași timizi. Deodată, îi apăru în față o făptură stranie cu ochi galbeni strălucitori: era o nevăstuică!

